

undtages, kunde forstyrre den forøvrigt gode Ordning af det Hele. Derfor indrømmer jeg, at det vil være umuligt at forbre den fulde Enighed for samtlige Grundeiere, og at det Tilfælde, som jeg her har tænkt mig og nævnt, ikke vil frembyde nogen Fare i Almindelighed. Jeg skal derfor anbefale, at Lovforslaget bliver fremmet, og jeg ønsker, at det maa blive til Lov, da det ganske bestemt paa mange Steder vil bringe en bedre Orden ind i Forholdene i forskjellige Byer end den, der nu er tilstede. Jeg taler ikke for min egen lokale Kreds; thi det vil være bekendt, at der netop i et lignende Forhold er Slutted en Overenskomst med alle Partiers Samtykke, og at denne kun venter paa Stadfæstelse, der forhaabentlig ikke vil udeblive, hvad enten dette Lovforslag bliver til Lov eller ikke.

J. Nee: Det forekommer mig, at den Forandring, der i Landsthinget er foretaget med Hensyn til § 1, dog er af større Betydning, end den ærede sidste Taleer antydede. Det ærede Medlem for Thisted (Lund) har udtalt, at han ansaa det som lidet ønskeligt, at „Halvdelen“ er bleven forandret til „to Kredse“, men det er dog i Virkeligheden ikke den væsentligste Forandring, som er foregaaet. Ifølge det Forslag, som er fremkommet fra den høitærede Minister, kan intet Distrikt indlemmes i en By, med mindre Byraadet heri er enigt, men nu ligger efter min Mening den væsentligste Forskjel ved den Forandring, der er foregaaet i Landsthinget, netop deri, at selv om Byraadet ikke skulde ønske Landdistriktet indlemmet i Byen, saa kan det dog ske. Jeg tror, at allerede 2 ærede foregaaende Taleere have antydet dette, og jeg maa udtale, at jeg tror, at det er temmelig nødvendigt eller ønskeligt, at det kom til at bero paa Byraadet og vedkommende Landdistrikts Kommunalbestyrelse, om en saadan Forandring kunde ske. Naar det saavel er Byraadet som Distriktets Bestyrelse, som skal vedtage det, saa er der i Virkeligheden Lighed tilstede. Jeg tilstaa, jeg har nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa Loven, ganske som den er vedtagen i Landsthinget, og at jeg vilde foretrække Paragrafen, saaledes som den er foreslaaet af den høitærede Minister, eller ogsaa omvendigeret paa den Maade, jeg har sagt, og som jeg tror, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) antydede, nemlig, at det saavel skal være Byraadet som Landdistriktets Kommunalbestyrelse, der skal indvilge heri. Da jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at henstille, om det ikke vil være ønskeligt tillige at vedtage, at lignende Bestemmelser, som man træffer for Byernes Vedkommende, ogsaa skulde gjælde for Handelspladserne. Jeg veed ikke, om nogen anden Taleer har berørt dette i Dag, men det forekommer mig, at f. Ex. Silkeborg og Vejstør og flere andre af de Pladser, der ikke hedde Kjøbstæder, men

i Virkeligheden ere det, ligesaa godt kunde medtages som de Byer, der hedde Kjøbstæder.

Lund: Jeg vil overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjessen) tillade mig at bemærke, at naar han troede, at den væsentligste Grund fra Kjøbstadkommunernes Side til at ønske denne Lov fremmet, var den at faae Næringskatten af disse inden $1\frac{1}{4}$ Miles Afstand bosatte Gaandværkere, som man ikke kan faae paa Grund af, at Næringskatten er falden bort efter Loven af 11te Februar 1863, saa forholder dette sig ikke ganske saaledes. Den nuværende Tilstand medfører ikke alene dette, men efter Afstandsbestemmelsen i Næringslovens § 28 er der mange Gaandværkere, som slet ikke kunne bosætte sig paa Steder, der ligge inde i Byen. Det er nemlig Tilfældet paa flere Steder, hvor disse blandede Forhold finde Sted, at Stumper og Stykker af Landsfognet ligge inde i Byen. Det er Tilfældet i den Kommune, jeg nærmest kjender, at meget store Strækninger af Landsfognet strække sig ind i de mest befolkede Gader, men der kan ikke der bosætte sig en eneste af den Slags Gaandværkere, for hvilke den almindelige Afstandsbestemmelse om en Mil er gjældende. Det er altsaa ikke alene for at faae Næringskatten, at man ønsker en Forandring i den nuværende Tilstand, men det er ogsaa, fordi denne forhindrer alle Gaandværkere, der ikke ere indbefattede under Bestemmelsen i Næringslovens § 28, fra at kunne etablere sig. Dernæst er der ogsaa et enkelt meget vigtigt Hensyn, der her maa komme i Betragtning, nemlig, at det under de nuværende Forhold er umuligt for Byerne at faae deres Grændser regulerede; man ser rent bort fra, at det ikke alene for Kjøbstadkommunerne, men ogsaa for Landkommunerne vil være en Behagelighed og en Fordel at faae en Grændseregulering. Det følger af Sagens Natur, at naar Stumper og Stykker af Landdistriktet mange Gange skjere ind i Kjøbstadens Grunde, saa er det umuligt at faae disse arronderede. Hvis ikke en saadan Ordning som den her foreslaaede gennemføres, vil man bestandig have det samme blandede Forhold og ikke faae nogen regelmæssig Grændse. Det vil altsaa ikke alene i den Henseende være nødvendigt at faae en saadan Ordning, men det vil ogsaa være ønskeligt i en anden Henseende, fordi disse saaledes indflydende Stykker af Landsfognets Grund ere en naturlig Hindring for Kjøbstadens Udvidelse. Hvilken Mening man end har om Kjøbstadernes Opkomst eller det Modsatte, saa er det dog ganske vist, at Grundene i Kjøbstæderne kunne være saaledes beliggende, at det er meget ønskeligt, at de kunne benyttes til Næringsbrug, men dette er heller ikke muligt efter den nuværende Ordning. Den foreliggende Lov er derfor som sagt ønskelig ikke alene